

18 czerwca

NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY Z ROKITNA

Głównej patronki diecezji – Uroczystość

Nie znamy początków wizerunku Matki Bożej z Rokitna. W XVI wieku obraz należał do osiadłej na Kujawach rodziny Stawickich, a następnie trafił w ręce rodziny Opalińskich. Obraz otrzymał w spadku opat bledzewski Kazimierz Jan Opaliński, który w roku 1669 roku umieścił go w kościele w Rokitnie. Król polski Michał Korybut Wiśniowiecki sprowadził obraz na zamek królewski w Warszawie, a jako wotum wdzięczności za otrzymane łaski umieścił na obrazie białego orła w koronie z prośbą: Daj, Panie, pokój naszym dniom.

W 1946 roku administrator apostolski w Gorzowie Wielkopolskim ks. Edmund Nowicki zawierzył Matce Bożej z Rokitna ziemie Pomorza Zachodniego i Ziemi Lubuskiej. 22 kwietnia 1989 roku Jan Paweł II poświęcił w Watykanie koronę, którą dnia 18 czerwca 1989 roku nałożył na cudowny obraz Prymas Polski kardynał Józef Glemp. Ze względu na odsłonięte ucho Maryi obraz nosi tytuł Matki Bożej Cierpliwie Słuchającej.

ANTYFONA NA WEJŚCIE

Błogosławiona jesteś, Maryjo * która przyjmując zwiastowanie Anioła, * stałaś się Matką Boskiego Słowa. * Błogosławiona, bo rozważając w milczeniu naukę z nieba, * stałaś się Uczennicą Boskiego Mistrza.

Odmawia się Chwała na wysokości.

KOLEKTA

Panie, nasz Boże, Ty w Najświętszej Dziewicy Maryi, czczonej w Rokitnie jako nasza Patronka, dałeś nam wzór ucznia wiernie zachowującego słowa życia; + otwórz nasze serca na przyjęcie słowa zbawienia, * aby mocą Ducha Świętego codziennie w nas brzmiało i rodziło obfite owoce. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, + który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Odmawia się Wierzę.

MODLITWA NAD DARAMI

Boże, nasz Ojczy, przyjmij dary przez nas złożone + i oświeć nas światłem Ducha Świętego, * abyśmy za przykładem Najświętszej Maryi Panny rozważali Twoje słowa i zachowywali je w naszych sercach. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Prefacja o Najświętszej Maryi Pannie, nr 58

ANTYFONA NA KOMUNIE

J 1, 14

Słowo stało się ciałem * i zamieszkało między nami, * pełne łaski i prawdy.

MODLITWA PO KOMUNII

Boże, nasz Ojczy, niech dziewiczy Kościół, upodobniony do Maryi Dziewicy, mocą przyjętego sakramentu służy Tobie szczerym sercem, + niech uważnie służy głosu Ducha Świętego * i z zapaloną pochodnią wiary spieszy z radością na spotkanie zbliżającego się Oblubieńca. Który żyje i króluje na wieki wieków.

LEKCJONARZ MSZALNY

PIERWSZE CZYTANIE

Wj 19, 3-8a

Uczynimy wszystko, co Pan nakazał

Czytanie z Księgi Wyjścia

Mojżesz wszedł wtedy na górę do Boga, a Pan zawołał na niego z góry i powiedział: <<Tak powiesz domowi Jakuba i to oznajmisz Izraelitom: Wy widzieliście, co uczyniłem Egipcjowi, jak niosłem was na skrzydłach orlich i przywiodłem was do Mnie. Teraz, jeśli pilnie służyć będziecie głosu mego i strzec mojego przymierza, będziecie szczególną moją własnością pośród wszystkich narodów, gdyż do Mnie należy cała ziemia. Lecz wy będziecie Mi królestwem kapłanów i ludem świętym. Takie to słowa powiedz Izraelitom>>.

Mojżesz powrócił i zwołał starszych ludu, i przedstawił im wszystko, co mu Pan nakazał. Wtedy cały lud jednogłośnie powiedział: <<Uczynimy wszystko, co Pan nakazał>>.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 119(118), 1-2. 10-11.12 i 14. 15-16. (R.: por. 4)

Refren: Będę wypełniał Twoje przykazania.

Błogosławieni, których droga nieskalana,
którzy postępują zgodnie z Prawem Pańskim.
Błogosławieni, którzy zachowują Jego napomnienia
i szukają Go całym sercem.

Refren.

Z całego serca swego szukam Ciebie,
nie daj mi odejść od Twoich przykazań.
W sercu swoim zachowuję Twe słowa,
aby nie zgrzeszyć przeciw Tobie.

Refren.

Błogosławiony jesteś, Panie,
 naucz mnie swoich ustaw.
 Więcej się cieszę z drogi wskazanej przez Twe napomnienia
 niż z wszelkiego bogactwa.

Refren.

Będę rozważał Twe postanowienia,
 rozmyślał o Twoich drogach.
 Będę się radował z Twoich ustaw
 i słów Twoich nie zapomnę.

DRUGIE CZYTANIE

Dz 1, 12-14

*Uczniowie trwali na modlitwie z Maryją, Matką Jezusa***Czytanie z Dziejów Apostolskich**

Gdy Jezus został wzięty do nieba, apostołowie wrócili do Jeruzalem z góry zwanej Oliwną, która jest blisko Jeruzalem, w odległości drogi szabatowej.

Przybywszy tam, weszli do sali na górze i przebywali w niej: Piotr i Jan, i Jakub, i Andrzej, Filip i Tomasz, Bartłomiej i Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Szymon Gorliwy, i Juda, brat Jakuba. Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, z Maryją, Matką Jezusa, i z braćmi Jego.

Oto słowo Boże.**ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ**

Por. Łk. 2, 19

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Błogosławiona jesteś, Panno Maryjo,
 Zachowałaś słowa Boże
 i rozważałaś je w swoim sercu.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.**EWANGELIA**

Łk 2, 41-52

*Matka Jezusa chowała wiernie wszystkie te sprawy w swym sercu***+ Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza**

Rodzice Jego chodzili co roku do Jeruzalem na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po

skończonych uroczystościach, został młody Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest wśród pątników, uszli dzień drogi i szukali Go między krewnymi i znajomymi. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jeruzalem, szukając Go.

Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami.

Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: <<Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie>>.

Lecz On im odpowiedział: <<Czemu Mnie szukaliście? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?>> Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział.

Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te sprawy w swym sercu. Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi.

Oto słowo Pańskie.

LITURGIA GODZIN

Teksty wspólne o Najśw. Maryi Pannie, z wyjątkiem:

GODZINA CZYTANÍ

II CZYTANIE

**Z posynodalnej Adhortacji Apostolskiej „Sacramentum Caritatis”
papieża Benedykta XVI**

(AAS 99 [2007], 125, 33 i 96)

Od Zwiastowania do Zesłania Ducha Świętego Maryja z Nazaretu jawi się jako osoba, której wolność jest całkowicie poddana woli Bożej. Jej Niepokalane Poczęcie odsłania się właśnie w Jej bezwarunkowym posłuszeństwie słowu Bożemu. Posłuszna wiara jest postawą, jaką w swoim życiu przyjmuje w każdej chwili wobec Bożego działania. Zasłuchana Dziewica żyje w pełnej harmonii z wolą Bożą; zachowuje Ona w swoim sercu słowa, które pochodzą od Boga, i składając je razem jak w mozaice, uczy, jak je dogłębnie pojmować (por. Łk 2, 19. 51); Maryja jest tą wielką Wierzącą, która pełna ufności oddaje siebie w ręce Boże, zdając się na Jego wolę. Tajemnica ta potęguje się aż do Jej pełnego włączenia w odkupieńczą misję Jezusa. Jak to potwierdził Sobór Watykański II: „Błogosławiona Dziewica postępowała naprzód w pielgrzymce wiary i utrzymywała wiernie swe zjednoczenie z Synem aż do krzyża, pod którym

stała nie bez postanowienia Bożego (por. J 19, 25), najgłębiej współpracowała ze swym Jednorodzonym i z Jego ofiarą złączyła się matczynym duchem, z miłością godząc się na ofiarowanie zrodzonej z Niej Żertwy; a wreszcie przez tegoż Jezusa Chrystusa, umierającego na krzyżu, oddana została jako matka uczniowi tymi słowami: «Niewiasto, oto syn twój» (por. J 19, 26-27)”. Od Zwiastowania aż do Krzyża Maryja jest tą, która przyjmuje Słowo, które w Niej stało się ciałem i łączy się Ona z Nim aż do Jego zamknięcia w ciszy śmierci. To Ona w końcu przyjmuje w swoich ramionach ofiarowane ciało, teraz bez życia, Tego, który rzeczywiście umiłował swoich „aż do końca” (J 13, 1).

Dlatego też, za każdym razem, kiedy w liturgii eucharystycznej przystępujemy do sprawowania ofiary Ciała i Krwi Chrystusa, kierujemy się również do Tej, która w pełni łącząc się z ofiarą Chrystusa, przyjęła ją dla całego Kościoła. Ona jest Niepokalaną, która bezwarunkowo przyjmuje dar Boży i w ten sposób jest włączona w dzieło zbawienia. Maryja z Nazaretu, ikona rodzącego się Kościoła jest wzorem wskazującym, jak każdy z nas powinien przyjmować dar, jaki Jezus czyni z siebie samego w Eucharystii.

Najświętsza Maryja, Dziewica Niepokalana, Arka nowego i wiecznego Przymierza, niech nam towarzyszy w tej drodze ku Panu, który przychodzi. W Niej znajdujemy najdoskonalszą realizację istoty Kościoła. Kościół widzi w Maryi, "Niewieście Eucharystii" — jak Ją nazwał Jan Paweł II — najwierniejszą ikonę samego Kościoła i kontempluje Ją jako niezastąpiony wzór życia eucharystycznego.

RESPONSORIUM

W. Jak miłe są Twoje przybytki, + Dziewico Maryjo. * Szczęśliwi, których moc jest w Tobie.

K. Tu niewidomi wzrok odzyskują, trędowaci doznają oczyszczenia, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, a ubogim głosi się Ewangelię.

W. Szczęśliwi, których moc jest w Tobie.

HYMN Ciebie, Boże, chwalimy.

Modlitwa

Panie, nasz Boże, Ty w Najświętszej Dziewicy Maryi, czczonej w Rokitnie jako nasza Patronka, dałeś nam wzór ucznia wiernie zachowującego słowa życia; + otwórz nasze serca na przyjęcie słowa zbawienia, * aby mocą Ducha Świętego codziennie w nas brzmiało i rodziło obfite owoce. Przez naszego Pana.

DODATEK**Hymn do Jutrzni i Nieszporów**

Dziewico z rokitniańskiego wzgórza,
Od wieków jesteś ze swoim ludem.
Cierpliwie słuchasz prośb i wołania,
Ludzi z miłością oddanych Tobie.

W swym wizerunku pokory pełna,
Czysta Niewiasto, broniąca życia.
Dziewico Matko, oddana Bogu,
Strzegąca Jego tajemnic w sercu.

Królowo Orła Białego, Święta,
Godziłaś dawniej zwaśnionych przodków.
Dzisiaj błagamy, wypraszaś pokój,
Rodzinom naszym i polskiej ziemi.

Dziewico, pełna błogosławieństwa,
Chwałą Cię wierni, bo uwierzyłaś,
Bogu, co Ciebie uczynił Matką,
Orędowniczką swojego ludu.

Synowskie słowa chowając w sercu
Dałaś ludowi swojemu przykład,
Jak wolę Boga wypełnić życiem,
Z ufnością czyniąc, co Syn Twój powie.

O, Jezu, Synu Maryi Panny,
Hetmanki w walce o świętość rodzin,
Tobie wraz z Ojcem i Duchem Świętym
Niech będzie cześć, chwała, uwielbienie. Amen.